

lov, som i Virkeligheden pegede derhen imod, men jeg vil ikke gjøre store Spring, thi derved ser jeg klart, at vi ville udsætte os for stor Fare. Hvis vi efter længere Tids Forløb komme ind paa denne Vej, tror jeg, at baade den aandelige og den fysiske Kraft i Danmark vil udvikle sig. Jeg tillader mig at mene, at den fysiske Kraft Intet har at betyde uden den aandelige, men Danmark skal først føle sig som et Hele. Militæret maa ikke være en lille Stat i Staten, men det skal smelte sammen med Folket; først naar Folket og Militæret for Alvor føle sig som noget Helt, tror jeg, at vi kunne faae en Militærs Stand, som vil kunne værges for Danmark saa godt, som det er os Smaafolk muligt at gjøre det.

N. P. Jensen: Naar jeg ikke agter at svare paa mange af de Bemærkninger, som ere blevene rettede imod mig, efterat jeg i Formiddags havde Ordet, saa maa min Tausshed ikke udtydes, som om jeg indrømmede Nødtigheden af disse Indvendinger, men jeg tror, at man vilde fortsætte Debatten ud over alle rimelige Grændser, naar man vilde svare paa enhver enkelt Udtalelse. Jeg skal derfor heller ikke gjøre det. Da jeg i Formiddags begjærede Ordet, havde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jenger) Ordet. Jeg ønskede at svare det ærede Medlem, og navnlig var det min Hensigt at belyse hans Stilling til Hærløven i 1867, særlig den Stilling, som han accentuerede, nemlig hans Stilling i Forsvarskommissionen. Da imidlertid det ærede Medlem ikke er tilstede her i Salen nu, og jeg ikke anser det for rigtigt at rette Angreb imod en Fraværende, skal jeg frasælde Ordet.

N. Jensen: (Standerborg Amts 2den Valgkreds). Jeg kan med min bedste Villie ikke være ganske enig med den ærede sidste Taler med Hensyn til den Betragtning, som han nu gjorde gjældende overfor de forskjellige Bemærkninger, som ere fremkomne ved denne Sags Behandling. Jeg skal først begynde med den ærede Taler, som sendte Projektler her ned efter mig. Dette er naturligvis kun billedlig talt, fordi vi her tale om Hærløven, saa at det ærede Medlem ikke maa opfatte det som en Sigelse. Det ærede Medlem for Standers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) udtalte, at jeg var en Ven af det renefte Vand af en Militærs. Ja, det har jeg aabent og ærligt vedkjendt mig, og det skal jeg staa ved; men det ærede Medlem maa huske paa, at jeg tilspøiede, at, naar saa mange Hoveder skulle samles under een Hat, maa man gaa noget paa Afford med sin Overbevisning. Jeg anser det heller ikke for rigtigt at springe fra vor nuværende Ordning lige over til en saadan Militærs, men det var min Tanke, at vi maatte gaa i denne Retning. Dernæst sagde det ærede Medlem, at man kun kunde tale om Kampdygtighed, naar man havde været i

Krig, og mine Udtalelser kunne altsaa ikke have havt nogen stor Bægt overfor det ærede Medlem; men jeg forudfætter nu, at hele Landets Vælgere ikke gjøre det til en Betingelse for, at man skal have Ret til at tale med her i denne Sal om en hvilkensomhelst Sag, at man skal have været i Krig, og i det Tilfælde, at man skulde have været i Krig paa den Maade, at man — som det ærede Medlem udtalte — havde havt en saadan Panik, at man hverken havde været i Stand til at sandse det One eller det Andet, saa tror jeg, at det kun vilde hjælpe meget lidt. Det ærede Medlem opstillede en hel Del Ting, som jeg skulde have sagt, men som jeg aldrig har udtalt. Da han nu imidlertid engang har fremdraget det, kan jeg ikke Andet end berøre det med et Par Ord. Det ærede Medlem talte saaledes om, at jeg skulde have sigtet til Garibaldi og hans Friskarer. Jeg har ikke nævnt Garibaldi; men da det ærede Medlem nu netop nævner ham, saa skal jeg optage den Traad, som det ærede Medlem har sluppet. Det ærede Medlem ansøgte en Udtalelse om, at, hvis Garibaldi havde været fransk General, maatte man have stillet ham for en Krigsret, fordi han gik tilbage for regulære Tropper. Ja, jeg tvivler virkelig ikke om, at, dersom han havde været fransk General, var han i dette Dieblis bleven stillet for en Krigsret. Vi maa huske paa, at Garibaldi er en ægte Republikaner, og Styrelsen for Dieblisset i Frankrig gaar den stik modsatte Vej. Vi have haft forskjellige Exempler paa, hvorledes man i Frankrig har væltet omkring med de forskjellige Officerer fra den sidste Krig. Det ærede Medlem nævnte fremdeles Neapel; ja, jeg maatte vist, naar jeg nævnte Garibaldi, have sigtet til Neapel, og det var let for Garibaldi at erobre Neapel, da Neapel godvillig lod sig erobre. Hvis jeg husker ret, landede Garibaldi med 1—2000 Friskaremand, og Neapels Regjering havde Tropper nok til Stede; men han leverede dem Slag alligevel, saa at med Hensyn til dette Punkt har det ærede Medlem alligevel ikke overbevist mig. Nu er der ganske vist af forskjellige ærede Talere her i Salen fremdraget et Punkt, som først er fremkommet ved en Anledning, som jeg har givet. Det ærede Medlem sagde, at han vilde forlade Hæren, hvis vi fik det af mig omtalte Forslag vedtaget. Jeg har endnu ikke opgivet alt Haab om, at den Sætning skulde blive strøgen, at vi skulde have flere Klasser af Besalingsmænd, saa meget mindre, som jeg ikke anser dette for at være til Skade for Disciplinen, men meget mere til Styrkelse for den. De Ting, jeg overhovedet har fremdraget, har jeg fremdraget efter min ganske vist ringe Erfaring, — men jeg maa dog tillade mig at have en Mening om disse Ting — naar jeg fandt, at Noget var til Skade. Det ærede Medlem kom endvidere til at omtale Rytteriet, og som Bevis for, at Rytteriet endnu var brugeligt, staa det ærede Medlem